

**Տ. ԶԱՏԻԿ ՎԱՐՂԱՊԵՏ ՊԱՊԻԿԵԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
ԽՕՍՈՒԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔԻՆ ՄԷՋ ՄԱՏՈՒՅՈՒԱԾ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(17 Յուլիս, 2022 թ.)

Յաճումն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Դուք անոնց ուտելիք տուէք» (Մատթ. ԺԴ. 16):

Տասներկու աշակերտները, այսինքն՝ առաքեալները վերադարձան իրենց քարոզչական ճամբորդութիւններէն եւ Տէր Յիսուսին հաղորդեցին այն ամէնը, ինչ որ տեղի ունեցած էր: Այնուհետեւ յոգնած ըլլալով, նաւակով անցան ծովու միւս եզերքը՝ յուսալով որ ամայի տեղ մը պիտի գտնէին: Տէր Յիսուսի առանձնանալ ուզելու մէկ երկրորդ պատճառն ալ Հերովդէսին զինքը «Յովհաննէս Մկրտիչ» կարծելն էր: Որովհետեւ Հերովդէսը շատ յաճախ կը փորձէր Յովհաննէս Մկրտիչը ձերբակալել եւ սպաննել: Տէր Յիսուս դեռ շատ ընելիք բաներ ունէր, ուստի մեռնելու ժամանակ չունէր: Այս պատճառով ալ Ան Գալիլեայի ծովին մէկ եզերքէն միւսը անցաւ, ուր Հերովդէս այս հողամասի վրայ իշխանութիւն չունէր:

Աշակերտները տեսան մարդոց խումբեր, որոնք դէպի իրենց կու գային: Սակայն Յիսուս. «Ես յոգնած եմ» չըսաւ եւ ժողովուրդէն հեռու չի մնաց: Այդ մարդիկը հովիւ չունեցող ոչխարներու կը նմանէին: Քանի որ Յիսուս Բարի Հովիւն էր, խղճաց անոնց եւ սկսաւ շատ բաներ ուսուցանել անոնց: Ան նաեւ բժշկեց անոնց հիւանդութիւնները: Միջոց մը յետոյ աշակերտները սկսան անհանգստանալ, որովհետեւ այդքան մեծ զանգուած մը ինչպէս պիտի կերակրէին: Անոնց մշտապէս մտահոգութիւնը այս էր, ընդհանրապէս, այսպիսի հարցեր կ'ըլլային: Ուստի անոնք Տէր Յիսուսին ըսին. «Մարդիկը ե՛տ զրկենք»: Յիսուս այսպիսի լուծման մը չէր մօտենար: Ընդհակառակը, Յիսուս անմիջական լուծումներու կը դիմէր, հիմա ալ Իր աշակերտներով պիտի կերակրէր զանոնք: Աշակերտներուն դառնալով. «Բաներ մը տուէք, որ ուտեն» ըսաւ: Աշակերտները անմիջա-

պէս բողոքեցին. «200 դահեկանով, այսինքն՝ ութ ամսուայ աշխատանքով իսկ հնարաւոր չէր միայն հացով կերակրել այդ մարդիկը»: Քիչ չանցած Տէր Յիսուս դարձեալ հարցուց, թէ որքան հաց ունէին: «Հինգ նկանակ եւ երկու ձուկ» պատասխանը ստացաւ: Այս էր բոլորը՝ փոքրիկ տղու մը ունեցածը, որ պիտի բաշխուէր այդ ամբոխին: Անդրէաս գտած էր այն փոքրիկ տղան, որ իր քովը ունէր այդ ուտելիքները: Ասոնք այդ փոքրիկ տղուն ընթրիքն էին, որ հազիւ հասուն մարդու մը կը բաւէր: Այնուհետեւ Յիսուս իր մեծագոյն հրաշքներէն մէկը իրականացուց: Հացերը եւ ձուկերը երկինք բարձրացուց եւ օրհնեց եւ բաժնեց այդ մարդոց: Այստեղ հինգ հազար տղամարդ կար, բացի կիներէ ու երեխաներէ: Բոլորն ալ կերան ու կշտացան:

Կենդանի Աստուածը, Յիսուսի օրհնած եւ բաժնած ուտելիքը բաւարացուցած էր: Աստուծոյ համար անկարելի բան չկար: Նոյն ձեւով Յիսուան ալ կ'ուզէ, որ մենք ալ իրեն տանք մեր ամբողջ ունեցուածքը: Գուցէ շատ բաներ չունինք: Գուցէ ըսենք. «Ես աղքատ իմ, կամ մեր եկեղեցին աղքատ է»: Սակայն Յիսուս կ'ըսէ. «Տուր ինծի, ինչ որ ունիս»: Եւ երբ հնազանդինք Անոր եւ պատրաստ կ'ըլլանք մեր փոքր ունեցուածքը Անոր հետ կիսուելու, ատոնք ալ աւելի մեծ ծաւալով մեզի կը վերադառնան: Ուրեմն մեր ունեցուածքին նայելով չըսենք. «Երբէք կարող չենք այսքանը կերակրելու»: Եկէ՛ք նայինք Տէր Յիսուսին եւ Անոր զօրութեան: Ան ի վիճակի է բոլորը կերակրելու, եւ երբ Տէր Յիսուս կը կերակրէ, բոլորն ալ կը յագեւնան: Ինչպէս Յիսուս մարդոց տուաւ, այնպէս ալ «հոգեւոր կերակուր» ալ կու տայ: Ան կենդանի ջուր կը հրամցնէ, եւ եթէ ատիկա խմինք, երբէք չենք ծարաւնար: Ան մեզի «Կենաց հաց» կ'առաջարկէ, եթէ ուտինք երբէք չենք անօթենար: Եթէ Տէր Յիսուս կարող է կերակրելու հինգ հազարէ աւելին, անշուշտ կարող է թէ՛ նիւթական եւ թէ՛ հոգիական կերակուրներով կերակրել բոլորս, անոնք որոնք հաւատքով կը մօտենան իրեն:

Յիսուս ոչ միայն կեանքի արարիչն է, այլ նաեւ պահպանողն է՝ թէ՛ նիւթական եւ թէ՛ հոգեւոր առումով: Հինգ հազարի կերակրումը միայն մեծ հրաշք մը չէ, այլ ցոյց կուտայ թէ ինչպէս կ'աճի Աստուծոյ թագաւորութիւնը: Պէտք է սա հարցումը հարցնենք մենք մեզի. «Երբ սկսան նկանակները եւ ձուկերը բազմանալ»: Անոնք կը բազմանային այն ատեն, երբ աշակերտները կը բաժանէին մարդոց: Որքան կը բաժնէին ու կու տային, այնքան ալ կաւելնար ուտելիքները: Քրիստոնեաներէն ալ ոմանք կը նմանին փոքրիկ տղուն, անոնք որոնք միշտ կը մատակարարեն իրենց

ունեցուածքը, կը փարթամնայ եւ կը բազմանայ իրենց ունեցուածքը: Աշխարհի մէջ ալ կան բազմաթիւ անկարող անօթիներ, որոնք կը սպասեն «Կենաց հացով» կերակրուելու: Տէր Յիսուս՝ Աստուծոյ Որդին, Որուն կը պատկանի ամբողջ երկրի եւ երկնքի իշխանութիւնը, Ան մեզի ընտրեր է, որպէսզի օգնինք Իրեն՝ բազմութիւնները կերակրելու համար: Ան կարող է առանձինն ալ ընելու, բայց գործելու այդ ձեւը ինքը չէ նախատեսեր: Ան ընտրեր է մեզ օգտագործելու ձեւը՝ մեզ ալ գործակից դարձնելով: Եւ երբ մենք ինքզինքնիս Անոր նուիրենք մեր միջոցներով, մեր ժամանակներով, մեր կարողութիւններով, Ան շատ աւելի մեծ գործեր կատարելու առիթը կ'ընծայէ մեզի:

Եւ այսպիսով անօթեցածները յագեցնելու մարզին մէջ, մենք ալ մասնակից կ'ըլլանք, օգնականը կ'ըլլանք Տիրոջ, եւ ասոր հոգեկան վայելքը անբացատրելի մեծ ուրախութիւն մը կը ստեղծէ մեր բնութեան մէջ: Այդ գործընթացքը աներեւակայելի լիութիւն մը կ'ապահովէ մեզի:

Տիրոջ օրհնութիւնները ձեր բոլորին վրայ ըլլայ:

